JE MAINTIENDRAI.

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XIX. ZATURDAG den 23sten APRIL, 1831. N. 16

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ter Drukkery voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, door De Weduwe WILLIAM LEE.

Manifest der Poolsche natie.

Wanneer een, voorheen vry en magtig volk, zich, door den overmaat van deszelfs lyden, gedwongen ziet, toevlugt te nemen tot het laatste regt—het regt om onderdrukking met geweld te keer te gaan, is het aan zich zelve en aan de wereld verschuldigd, de beweegredenen te ontvouwen die het hebben genoopt, de heiligste aller zaken met de wapenen te onderschragen. De kamers van den Ryksdag hebben de noodzakelykheid hiervan ingezien en den geest volgende van de omwenteling van den 29sten November, die zy als nationaal erkennen, hebben zy besloten zich in het oog van Europa te regtvaardigen.

De eerloze kunstgrepen, de vuige laster, het openbaar geweld en het geheime verraad, waarmede de scheuring van het oude Polen in drie deelen, is gepaard gegaan, zyn maar te wel bekend. De geschiedenis heeft dit snood bedryf als eene staatkundige misdaad gebrandmerkt. De diepe en ontzettende rouw waarmede deze schennis het land vervulde, konde niet geleenigd worden, maar is tot nu toe volstandig bewaard gebleven; de vlekkelooze standaard heeft echter nimmer opgehouden aan het hoofd van ons dapper leger te wapperen en in alle zyne militaire omdoolingen heeft de Pool, zyne huisgoden van land tot land medevoerende, wraak geroepen over het hen aangedaan geweld. Die edele begoocheling koesterende, welke, even als elk ander groot denkbeeld, nooit in gebreke blyft op het einde bewaarheid te worden, waande hy, wanneer hy voor de vryheid streed, voor zyne eigene zaak te stryden. Ten laatsten verkreeg dit land deszelfs bestaan op nieuw; en ofschoon binnen naauwe perken ingesloten, ontving Polen van den grooten krygsman der eeuw, zyne taal, zyne regten en vryheden terug: kostbare geschenken die aan de onbeperktste hoop nieuw voedsel gaven!—Van dat oogenblik af aan was zyne zaak ook de onze: hy verkreeg regt op ons bloed en toen zyne bondgenooten en de Hemel zelve hem verlieten, deelden de Polen, aan hem getrouw gebleven, in de rampen van den held en de overwinnaar zelve moest onwillekeurig tranen storten over den gemeenen val van den grooten man en van een ongelukkig volk.

Dit gevoel heeft eenen te sterken indruk gemaakt.—De vorsten van Europa hadden, in het midden van den worstelstryd, te plegtig beloofd om aan Europa, eenen duurzamen vrede te schenken, om te kunnen toelaten dat het Congres van Weenen op het weder—als buit gemaakt goed—verdeelen van ons land, het den Polen op nieuw aangedaan geweld, niet eenigermate verzachtte. Een volks bestaan en eene wederkeerige vryheid van handel werd aan de onderscheidene deelen van het oude Polen gewaarborgd; en dat gedeelte hetwelk de groote worstelstryd van Europa in drie deelen verdeeld, onafhankelyk gevonden had, verkreeg den titel van koningryk en werd onder het beheer van Keizer Alexander gesteld, met een verschillend charter en de magt om vergroot te worden.

Ter naleving van dit beding, schonk hy aan het koningryk eene vrye Konstitutie en gaf aan de Polen, aan de Russische heerschappy onderworpen, een' zweem van hoop dat zy eerlang met hunne broederen zouden vereenigd worden. Deze giften waren echter niet vrywillig of onbaatzuchtig, want hy had zich vooraf jegens ons verbonden en wy hadden, van onzen kant, deze verpligtingen met opofferingen beantwoord. Vóór en gedurende den worstelstryd, wederhielden de glansryke beloften aan de Polen aan den Scepter van Alexander onderworpen, gedaan, en de argwaan dien men ten aanzien van de oogmerken van Napoleon wist optewekken, meer dan eenen Pool van zich voor hem te verklaren.—De Keizer van Rusland bleef alleen in zoo verre aan zyne beloften getrouw dat hy zich tot Koning van Polen liet uitroepen, maar wat het volks bestaan en die vryheden betreft, die ten waarborg van de vrede in Europa strekken moesten, deze werden wy gedwongen voor den prys onzer onafhankelykheid, de eerste voorwaarde van het staatkundig bestaan der volkeren, te koopen, even als of eene duurzame vrede gevestigd kan worden door het in slaverny werpen van 16,000,000 menschen—even als of de geschiedrollen der wereld ons niet geleerd hadden dat volkeren aan vreemd juk onderworpen, ook zelfs na verloop van eeuwen, steeds wisten te herwinnen die onafhankelykheid, welke de Schepper, van het begin van den tyd af, voor hen bestemd heeft, door hen van andere volkeren in taal en gebruiken te scheiden; even als of de regeringen de les vergeten hadden dat een onderdrukt volk altyd de natuurlyke bondgenoot wordt van elk ander dat tegen zyne onderdrukkers de wapenen mogt opvatten.

Men leefde echter deze voorwaarden, niettegenstaande de willekeurige wyze, waarop zy opgelegd werden, niet na en weldra overtuigden zich de Polen dat het volks bestaan en den titel van koningryk, aan hun land door den Keizer van Rusland geschonken, niet anders waren dan een lokaas voor hunne broederen aan andere staten onderworpen, niet anders dan een wapen tegen deze zelfde staten en niet anders dan eene loutere hersenschim voor hen aan wie zy gewaarborgd waren geworden. Zy werden overtuigd dat men onder den dekmantel dezer heilige benamingen, heimelyk het voornemen verborg hen in eene slaafsche vernedering te doen dalen en door hen onder eene onafgebrokene en voortdurende willekeurige behandeling gebukt te houden, elke kiem van het gevoel van menschelyke waarde by hen geheel te vernietigen. De maatregelen tegen het leger genomen, ligtte het eerst den sluier op waarmede dit verborgen plan bedekt werd. Men verzon en bragt ten uitvoer het wreedste geweld en de onteerendste straffen; onbeperkte vervolgingen werden door den Opperbevelhebber bevolen onder het voorwendsel van eene goede krygstucht te onderhouden; het ware oogmerk was echter om elk spronkje van gevoel van eer en van die nationale waardigheid die zoo zeer het karaktermatige van onze troepen uitmaakte, geheel te verdoven. De geringste misslagen werden als de zwaarste misdaden geacht en behandeld—de geringste vermoedens werden als volledig bewys van overtredingen tegen de krygstucht aangenomen, en de opperbevelhebber, werd, door den willekeurigen dwang die hy over de krygsraden uitoefende, in der daad, de eenigste beoordeelaar over het leven en de eer van iederen krygsman. Met verontwaardiging aanschouwde de natie dat de uitspraken dezer krygsraden gedurig verworpen werden tot dat zy dat toppunt van gestrengheid bereikten hetwelk van hen gevorderd werd. Vele leden namen, om deze reden, hun ontslag; velen, persoonlyk door den opperbevelhebber beleedigd, wischten met hun eigen bloed, den smaad af die hen werd aangedaan en bewezen daardoor dat geen gebrek aan waren moed, maar de vrees om het toekomend lot van hun land niet in de waagschaal te stellen, hunne armen wederhield van in wraak op hunne onderdrukkers neder te dalen.

In de vergadering van den eersten Ryksdag des koningryks verlevendigde eene hernieuwing der plegtige beloften dat de zegeningen eener Konstitutie zouden uitgestrekt worden tot onze broederen die met ons zouden vereenigd worden, de reeds vervlogene hoop en deed in de kamers die gematigdheid heerschen welke steeds in derzelver bedoeling lag. De vryheid der drukpers en het openbaar maken der handelingen van den Ryksdag, werden alleen toegelaten met betrekking tot de lofspraken van een onderworpen volk aan deszelfs magtvollen overwinnaar. Toen de openbare dagbladen, na het sluiten van den Ryksdag, hunne meeningen over openbare aangelegenheden te kennen gaven, werd er eene zeer gestrenge Censuur ingevoerd. In de volgende vergadering van den Ryksdag, waarby men zich hetzelfde doel als met de eerste voorstelde, werden de volksvertegenwoordigers vervolgd wegens gevoelens door hen in de kamers geuit. De konstitutionele staten van Europa zullen zich verwonderen wanneer zy vernemen hetgene men zorgvuldig voor hen verborgen heeft gehouden—wanneer zy, aan den eenen kant gadeslaan het wys en gematigd gebruik hetwelk de Polen van hunne vryheid gemaakt hebben, den eerbied die zy hunnen vorst, zyne godsdienst en gebruiken hebben betoond, en aan den anderen kant, de kwade trouw waarmede hy zyne magt over hen heeft uitgeoefend. Niet te vrede met een ongelukkig volk alle zyne regten te ontnemen, verontschuldigde hy dit snood geweld nog met voortegeven dat de genomene maatregelen strekken moesten om het teugellooze misbruik der volks vryheden, te keer te gaan.

Het te zamen plaatsen op een hoofd van de kroonen van den alleenheerscher en van eenen konstitutionelen koning, was eene dier staatkundige wanstaltigheden die nimmer van langen duur kunnen zyn. Een ieder voorzag dat het koningryk Polen of de bakermat moest worden van vryheidlievende instellingen voor Rusland of onder de yzere hand van Ruslands despotisme zoude moeten bezwyken. Dit vraagstuk werd weldra opgelost. Keizer Alexander scheen op een oogenblik het denkbeeld te koesteren dat hy zyne willekeurige magt met onze vrye wetten in overeenstemming konde brengen waardoor hy zich van eenen nieuwen invloed over de zaken van Europa meende te verzekeren; weldra overtuigde hy zich echter dat de vryheid zich nimmer zoodanig kan verlagen om het blinde werktuig van het despotisme te worden; van toen af, werd hy, in plaats van onzen beschermer, onze vervolger. Rusland verloor elke hoop om ooit het juk, waaronder hetzelve gebukt lag, door de hand van zynen vorst weggenomen te zien en Polen zag zich hoe langer hoe meer van alle zyne voorregten beroofd. Men verloor geenen tyd om dit snood voornemen ten uitvoer te brengen. Men deed het openbaar onderwys geheel en al ontaarden; wetenschappelyke kennis werd den leerlingen onthouden en in derzelver plaats ingevoerd een verderfelyk mystisisme; het volk bleef zonder het minste onderwys. Men ontnam aan een geheel paltzgraafschap deszelfs vertegenwoordiging en de kamers behielden niet langer het vermogen om over de staatsbegrootingen te stemmen. Nieuwe belastingen werden geheven, nieuwe monopolien ingevoerd die de bronnen der nationale welvaart deden opdrogen en de schatkist op deze ongeoorloofde wyze verrykt, ontaardde in eene vette weide voor bezoldigde vleyers, eerloze huurlingen en vuige en verachtelyke bespieders. In stede van het in acht nemen der zoo noodzakelyke spaarzaamheid, werden toelagen en ponsioenen op de schandelykste wyze vermeerderd, ontzettende giften (gratificatien) uitgereikt en een aantal beambten alleen aangesteld om het getal satrapen der regering te vermeerderen.

Laster en bespieding strekten zich uit tot in geheime huisselyke kringen—de vryheid van het private leven werd met derzelver gift besmet en de oude gastvryheid der Polen strekte tot eenen strik voor hunne onschuld. Men schond de zoo plegtig gewaarborgde individuele vryheid en de staatsgevangenissen werden vol gepropt. Krygsraden verkregen de magt om in burgerlyke geschillen uitspaak te doen en burgers wien men niet anders konde ten laste leggen dan de wensch om den geest en het karakter der natie voor eenen volkomen' ondergang te behoeden, werden aan de onteerendste straffen onderworpen. Te vergeefs legden eenige der overheden des koningryks en de vertegenwoordigers van het volk den koning voor oogen een getrouw tafreel van alle de misbruiken die in zynen naam werden ten uitvoer gebragt—niet alleen werden geene dezer misbruiken tegengegaan, maar zelf de verantwoordelykheid der ministers en van andere leden van het bestuur en van administrative beambten, door de onmiddelyke tusschenkomst van des konings broeder, die met de onbepaaldste magt bekleed was, geheel en al verydeld. Het gedrochtelyk gezag aan hem opgedragen, was de bron der grootste misbruiken, en niemand bleef van zyne beleedigingen vry; niet alleen overlaadde hy de burgers met den grootsten hoon maar zelfs onderwierp hy hen aan openbaar dwangarbeid waartoe alleen de snoodste misdadigers kunnen veroordeeld worden. Het is als of de Voorzienigheid aan onze onderdrukkers de magt heeft verleend hunne daden van geweld tegen ons tot den hoogsten trap te doen stygen om ons tot aanleidende oorzaak onzer omwenteling te verstrekken.

Elk een zal met ons geredelyk moeten erkennen dat na zoo veel smaad geleden te hebben en na eene zoo blykbare schending der bezworene waarborgen, hoedanig geene wettige regering in eenig beschaafd land straffeloos kan verdragen en waardoor onze omwenteling *a fortiori* geregtvaardigd wordt, de regering van des konings broeder alle banden met het volk verbroken heeft, dat zy hetzelve zelfs tot beneden het slaafsche juk gedrukt heeft gehouden en dat zy het volk het regt gegeven heeft om deszelfs ketens los te rukken en dezelve in wapens te veranderen.

Het tafereel der rampen, die onze broeders lyden, mag overtollig zyn, de waarheid verbied ons echter dezelve met stilzwygendheid voorbytegaan. De gewesten, voorheen in Rusland ingelyfd, zyn niet met het koningryk hereenigd geworden. Men heeft onze broeders niet toegelaten tot het genot der vrye instellingen by het kongres van Weenen bedongen; integendeel werden de nationale herinneringen by hen, in het eerst door beloften en aanmoedigingen en naderhand door langdurige verwachting, opgewekt, eene misdaad tegen den staat en de koning van Polen deed in de oude gewesten van den staat, die Polen vervolgen die zich Polen durfden noemen. De school-jeugd was het [illegible] voorwerp van vervolging; jeugdige kinderen werden [illegible] armen hunner moeders weggerukt; spruiten der [illegible]zinnen werden naar Siberie vervoerd of werden [illegible]-

zaakt in eenen onzedelyken en bedorvenen soldatenstand te treden. Men verbood het bezigen der Poolsche taal in geregtelyke dokumenten, akten en verbooren; de Poolsche regtbanken werden vernietigd en het Poolsche burgerlyke regt door Ukases vervangen. De misbruiken in het administrative bestuur berokkenden den ondergang der landeigenaars. Sedert het beklimmen van den troon door Nikolaas, is deze toestand van zaken meer en meer verergerd. Godsdienstige onverdraagzaamheid stelde alle middelen in het werk om de godsdienstplegtigheden der vereenigde Grieksche kerk zich op de puinhoopen van die van het Roomsch Katholyke geloof, te doen verheffen.

Ofschoon in het koningryk, geene der vryheden, by de konstitutie gewaarborgd, *de facto* genoten werden, bleven zy echter *de jure* bestaan. Het was dus juist dit bestaan *de jure* der gewaarborgde vryheden, hetwelk men noodzakelyk achtte te ondermynen. Wy zagen toen te voorschyn treden dat additionele artikel der konstitutie hetwelk eene schoonschynende bezorgdheid voor de handhaving van het charter voorwendende, een van deszelfs voornaamste voorzieningen vernietigde door aan de kamers het openbaar maken hunner handelingen te beletten; men vreesde de onderschraging van het algemeen gevoelen. Hierdoor werd vooral het beginsel geheiligd dat het geoorloofd is de grondwet te kortwieken; een harer artikelen vernietigd hebbende, bewees men de mogelykheid om het geheele werk den bodem in te slaan. In dezen toestand van zaken werd de Ryksdag van 1825 by een geroepen; men wilde daaruit alle de dapperste beschermers onzer vryheden verbannen; een Nuncius, die aan de beraadslagingen deel had genomen, werd met geweld weggevoerd, door gens d'armes omringd en gedurende vyf jaren tot dat de omwenteling uitbrak, gevangen gehouden. Van alle kracht beroofd, met het verlies van het Charter bedreigd en door nieuwe beloften dat de oude gewesten met het koningryk vereenigd zouden worden, misleid, volgde de Ryksdag van 1825 het voorbeeld van dien van 1818 op. Deze beloften bleven echter zonder gevolg en de verzoekschriften, waarin om deze herstelling gesmeekt werd, werden van de hand gewezen.

De algemeene verontwaardiging van alle weldenkende Polen en de verbittering der geheele natie bragten den storm voort welks aannadering zich reeds vertoonde, toen de dood van Alexander, het beklimmen van den troon door Nikolaas en de eed door hem aan de konstitutie afgelegd, ons het einde der misbruiken en de herstelling onzer vryheden deden te gemoet zien.— Deze hoop vervloog weldra, want niet alleen bleven de zaken zoo als zy waren, maar diende ook de opstand van St. Petersburgh tot een voorwendsel om die leden van den Senaat die zich het meest onderscheiden hadden, de leden van den kamer der Nunciussen, het leger en de burgers gevangen te zetten en te vervolgen. Binnen korten tyd, werden de gevangenissen der hoofdstad opgevuld. Dagelyks werden meer en meer huizen gebezigd om duizenden van slachtoffers uit alle gedeelten van het oude Polen, die aan vreemde heerschappy onderworpen waren zelfs niet uitgezonderd, ten kerker te verstrekken.— Op den geboortegrond der vryheid werden pynigingen ingevoerd, waarover de menschheid siddert. De dood en de zelfmoord verminderden aanhoudend het getal ongelukkige slachtoffers, die somwylen in kleine en bedompene kerkers vergeten werden. In weerwil van alle wetten, werd er een Raad van onderzoek benoemd, zamengesteld uit Russen en Polen, meestal militairen, die door aanhoudende pynigingen, door belofte van vergiffenis en door strikvragen van de beschuldigden de bekendtenis van denkbeeldige misdaden afpersten. Het was eerst na dat deze ongelukkigen meer dan een en een half jaar in den kerker gezucht hadden, dat het hooge nationale geregtshof gevestigd werd. Men hield de aangeklaagden zoo lang gevangen, dat velen hunner in den kerker eenen vroegen dood vonden, het was dus noodzakelyk om aan deze misdadige wreedheid den schyn van wettigheid te geven. Het geweten van den Raad verydelde deze verwachting en de aangeklaagden, die twee jaren lang in den kerker gekermd hadden, werden van elke misdaad tegen den staat vrygesproken. Deze uitspraak nam, van toen af, elk onderscheid weg tusschen de aangeklaagden en hunne regters. De eerstgenoemden werden, niettegenstaande het vonnis hen onschuldig verklaarde, in plaats van in vryheid gesteld te worden, naar St. Petersburg vervoerd, alwaar zy in de vestingen opgesloten werden en waar velen tot nog toe, van hunne huisgezinnen gescheiden, zuchten moeten. De laatstgenoemden werden om dat zy getoond hadden onafhankelyke regters te zyn, byna een jaar lang te Warschauw gevangen gehouden. Men schortte het openbaar maken en de uitvoering van het vonnis op. Men onderwierp het aan het onderzoek van de administrative magt en toen men ten laatsten, eenigzins uit ontzag voor Europa, besloot hetzelve openbaar te maken, had een minister de stoutheid, de nationale staatsmagt te vernederen door, in naam van den vorst, de hoogste overheid van den staat in de uitoefening harer verhevenste waardigheid te berispen.

Het was na zoodanige daden dat Keizer Nikolaas zich tot Koning van Polen het kroonen. De vertegenwoordigers van het volk hierby opgeroepen, waren stilzwygend getuigen der plegtigheid; weldra werden de nieuwe eeden weder geschonden, geene misbruiken werden tegen gegaan, ja zelfs werd niet eens het onbepaalde gezag gekortwiekt. Reeds op den dag der krooning werd de Senaat aangevuld met nieuwe leden die de vereischten by de konstitutie voorgeschreven, den eenigsten waarborg voor de onafhankelykheid hunner stemmen, niet bezaten. Men was voornemens door de vervreemding van nationale domeinen, tot dekking eener onwettige leening, over de uitgestrekte landeryen van den staat te beschikken. De Voorzienigheid heeft echter gewild dat de groote sommen, die uit eene gedeeltelyke volvoering van dit plan, zyn voortgevloeid, niet verkwist zouden worden, maar dienen moesten om de natie te wapenen.

Kortom, de laatste troost, welke de Polen, onder de regering van Alexander, opbeurde, welke hen in staat stelde hun ongeluk te torschen, de hoop om met hunne broeders vereenigd te worden, werd hen geheel en al onder Nikolaas ontnomen.— Van dat oogenblik af aan werden alle banden los gescheu d. Het heilige vuur hetwelk men lang in bedwang had gehouden om niet op het altaar des vaderlands ontstoken te worden, gloeide heimelyk in de harten van alle weldenkenden. Eene gedachte was alleen aan allen gemeen, dat zy, namelyk, niet langer eene zoodanige slaverny zouden verdragen. De Regering verhaastte zelve het tydstip der uitbarsting. Toen het berigt van eenen oorlog tegen de vryheid van andere volkeren zich meer en meer bevestigde, werden er bevelen uitgevaardigd om het Poolsche leger in staat van oorlog te stellen en tot eenen buitenlandschen veldtogt gereed te houden, terwyl het Russische leger in deszelfs plaats, Polen zoude bezetten. Aanmerkelyke sommen gelds, voortgevloeid uit de gedane leening en uit den verkoop van nationale domeinen en in de Bank in bewaring gestort, zouden de kosten bestryden van dezen verderfelyken oorlog tegen de vryheid. Op nieuw werden velen in den kerker geworpen; elk oogenblik was kostbaar. Ons leger—onze schatkist—onze bronnen van welvaart—onze nationale eer—afkeerig van het denkbeeld ketens om den hals van andere volkeren te klinken en tegen de vryheid en onze vorige krygsmakkers te stryden, waren op het spel. Elk een deelde in dit gevoel; het hart van de natie—het brandpunt van alle geestdrift, de jongelingschap van het leger en van de kollegien en een groot gedeelte van het garnisoen en van de burgers van Warschauw, besloten, door dit gevoel aangevuurd, om het teeken tot den opstand te geven. Eene elektrike schok ontvlamde het leger, de hoofdstad en het geheele land. De nacht van den 29sten November werd met het vuur der vryheid verlicht. In eenen dag werd de hoofdstad verlost; binnen weinige dagen vereenigde hetzelfde gevoel alle de verschillende afdeelingen van het leger, werden alle vestingen bezet, alle inboorlingen van wapenen voorzien, en de broeder des keizers moest zich met de Russische troepen, op de grootmoedigheid der Polen verlaten, aan welke stap alleen hy zyn behoud te danken heeft gehad. Dit was het werk van deze heldhaftige en edele omwenteling die even zuiver was als de geestdrift der jongelingschap die haar te weeg heeft gebragt.

Indien wy, in dezen stryd, welks gevaren wy te wel kennen, voor het belang van allen moeten kampen, zullen wy, in het volle vertrouwen op de heiligheid onzer zaak, op onze dapperheid en op de hulp van den Almagtigen, tot op onzen laatsten ademtogt, stryden; en indien de Voorzienigheid dit land tot eene eeuwigdurende slaverny bestemd heeft, indien, in dezen laatsten worstelstyd, de vryheid van Polen onder de puinhopen van deszelfs steden en de lyken van deszelfs verdedigers moet begraven worden, zullen onze vyanden alleen over eene woesteny regeren en elk weldenkend Pool, zal stervende, deze troost met zich naar gene zyde van het graf voeren, dat indien de Hemel hem niet heeft vergund zyne vryheid en zyn land te redden, hy echter door dezen stryd op leven en dood, voor een oogenblik, de vryheid van het bedreigde Europa heeft beschut.

PUBLICATIE.

WY Jonkheer Mr. ISAAC JOHANNES RAMMELMAN ELSEVIER, Directeur ad-interim over de kolonie Curaçao, Bonaire en Aruba, Bevelhebber over de Land en Zeemagt en de Gewapende Burgermagt op dezelve, &c. &c. &c.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen teweten:

Nademaal eene nadere oproeping van dienstpligtige ingezetenen opzigtelyk de inschryving onder de Schuttery noodig geoordeeld is.

Zoo gelasten wy by deze, voor de derde en laatste maal al de genen, zonder onderscheid hoegenaamd, dewelke in gebreken zyn gebleven aan de vorige oproepingen te voldoen, om als nog te verschynen op aanstaanden Donderdag den 28sten dezer des namiddags te half vyf ure aan het Burgerwachts huis in de Willemstad, ten einde onder de Schuttery te worden ingedeeld; op pœne als by onze publicatie van den 2den dezer is vermeld en welke bepaald is by het aldaar genoemde derde artikel des reglements voor de Schuttery, welk artikel aldus luidt: "Art. 3. Zy " die zonder wettige redenen van verschooning ingebragt te hebben, by de eerste " oproeping tot de inschryving voor den " Schutterlyken dienst afwezig blyven, zullen verbeuren eene boete van vyf pezos " van achten of gestraft worden met acht dagen gevangenis; voor de tweede maal opgeroepen en niet gecompareerd zynde, " noch goede redenen ter verschooning ingebragt hebbende, eene boete van tien " pezos van achten of veertien dagen gevangenis; en by eene derde oproeping " zonder goede redenen van verschooning " afwezig blyvende, zullen zy verbeuren " eene boete van twintig pezos van achten " of eene maand gevangenis, onverminderd " zoodanige andere constrengerende maatregelen als de Gouverneur, in zoodanig " geval, zal vermeenen te behooren."

Gearresteerd op Curaçao den 22sten April 1831, het 18de jaar van Zyner Majesteits Regering.

(w. g.) RAMMELMAN ELSEVIER.

Ter ordonnantie,

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam, in de Willemstad, Pietermaai, Scharlo en aan de Overzyde dezer haven, dato ut supra.

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur,
den 22sten April 1831.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, brengt ter kennis van en gelast by deze aan alle Broodbakkers dat de Brooden voor de volgende week te bakken het gewigt zullen meeten houden van 14¼ Oncen voor 15 Centen; terwyl de Fransche Brooden Een Once minder zullen kunnen wegen, op pœne als by publicatie van den 16den Maart 1824 is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur voornoemd,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur,
den 8sten April 1831.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, doet by deze aan alle Vleeschhouwers kennis geven, dat de pryzen van Versch Vleesch voor de loopende maand April zyn bepaald als volgt:

Ossen Vleesch op niet hooger dan 30 Centen per pond.

Schapen of Lams Vleesch op niet hooger den 25 Centen per pond.

Kabrieten en Varkens Vleesch en Schilpad op niet hooger dan 20 Centen per pond en gelast hun verder zich daaraan te houden op pœne als by de wet is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

OPROEPING!

DE ondergeteekende als speciale gemagtigde van de Heeren CLEMENT, MANUEL en PHELIPE LEYBA in den Boedel en Nalatenschap van wylen hunne moeder CATALINA AUGENIA LEYBA, roept by dezen op al de genen die nog vermeenen pretentien te hebben ten laste van gemelden Boedel, dezelven onverwyld te komen opgeven, aangezien de meergemelde Boedel in den loop der aanstaande maand Mei zonder verder uitstel tot eene finale likwiditeit zal worden gebragt.

ABM. DE MEZA.

Den 15den April 1831.

BEVALLEN.

Te Bonaire, op den 17den dezer, van een' Zoontje, de Echtgenoote van den Heer C. M. Neuman.

OVERLEDEN.

Op den 21sten dezer, Mevrouw JACOMINA RAVEN, Weduwe HENDRIK AUGUST MULLER.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—APRIL.

16.	golet Aurora, De Haseth,	St. Thomas
	bark Dolores, Fernandez,	Coro
	golet Anna Celestina, Conant,	St. Thomas
18.	—— La Cometa, Jansen,	Aruba
	bark Twee Vrienden, Boom,	Aricla
	golet Hammoud Dugau, Breck,	La Guayra
19.	—— Amable Lucia, Marcoñier,	Aricla
	boot Courier, Crane,	Bonaire
	bark Margaritha, Buelta,	Coro
	golet Gran Maria, Agostini,	Maracaybo
20.	—— Dorothea, Hart,	St. Thomas
	bark Trinidad, Hands,	Puerto Cabello
	golet Francis Ann, Rogers,	Antigua

UITGEKLAARD—APRIL.

16.	bark Tigre, Blanchard,
	golet Gysbertha, De Brot,
	—— Florencia, Marten,
18.	—— Railway, Checbuck,
19.	brik Nathune, Walworth,
	golet La Cometa, Jansen,
	bark Maria Francisca, Tijera,
	golet Gran Maria, Agostini,
20.	—— Dorothea, Hart,
	bark Twee Vrienden, Boom,
	golet Geertruida, Levy,
	—— Iliët, Jones,
21.	boot Courier, Crane,
22.	bark Dolores, Fernandez,
	golet Eensgezindheid, Dewindt,

UITTREKSELS UIT ST, THOMAS COURANTEN.

Barbados, Maart 21.

Op last van Zÿne Excellentie den Gouverneur vergaderde op laatstleden Donderdag, op de Parade-plaats, een groot aantal slaven, behoorende tot de plantaadjen, in de nabuurschap der stad gelegen. Zÿne Excellentie beval deze bÿeenkomst om hen aantespreken over een onderwerp, hetwelk, in de gemoederen der slaafsche bevolking, vele gisting schÿnt te hebben veroorzaakt. Zÿner Excellentie's aanspraak was kort maar tevens krachtig en werd met veel gevoel geuit. Zie hier derzelver hoofdzakelÿken inhoud:—

"Mÿne Vrienden! Ik heb U alhier bÿeengeroepen om U weinige ja zeer weinigwoorden te zeggen. De Koning, mÿn Souverein, heeft mÿ benoemd om rust en orde in dit land te handhaven en rust en orde *zal* ik handhaven. Eenige uwer vÿanden hebben U gezegd dat gÿ vrÿ zÿt en dat ik U, uwe vrÿdom onthoude. Nu zeg ik U dat dit ONWAAR is. Anderen, die U even vÿandig zyn, hebben gezegd dat indien er een opstand onder de slaven mogt plaats hebben, wat de Almagtige God behoeden moge, des Konings troepen bevelen hebben om niet tegen U uittetrekken. Ook *dit*. zeg ik U, is even ONWAAR en nu verklaar ik Ul. dat indien er aan een van Zÿner Majesteits getrouwe onderdanen, eenig nadeel worde toegebragt, of indien een enkeld riet verbrand worde, des Konings troepen, *met mÿ aan het hoofd*, onder Ul. zullen zyn, voor dat de vlam zal zÿn uitgedoofd."

FRANKRYK.

Parÿs, Feb. 15.—Wÿ hebben gisteren eenen woeligen avond en eenen zelfs vreesachtigen nacht doorgebragt. Eene verfoeijelÿke onvoorzichtigheid van de partÿ der Carlisten heeft groote ongeregeldheden en eene ernstige volksbeweging in Parÿs te weeg gebragt. Men heeft, naar het schÿnt, in weerwil van den raad der Stads Overheid, eene zielmis voor den Herteg van Berrÿ in de kerk van St. Germain L' Auxerrois, gehouden. In dit oude heiligdom hield de factie der Carlisten hare bÿeenkomsten en verzamelde giften ten behoeve der gekwetsten van de koninklÿke garde. Eene büste van den Hertog van Bordeaux praalde in de kerk. De zamengeschoolde menigte drong de kerk binnen en joeg de in dezelve vergaderde geestelÿken op de vlugt, De menigte brak toen de pastorÿ open en met veel moeite gelukte het de nationale garde voortekomen dat vele der Priesters niet in de Seine werden geworpen. De rondom de kerk vergaderde menigte, was zeer groot gedurende den geheelen namiddag. Weldra werd eene algemeene kreet van woede aangeheven tegen het schoon verguldé kruis, met leliën aan de engel-beeldjes versierd, waarmede de toren praalde. De nationale garde vereenigde zich met het volk in den eisch dat dit kruis zoude vernield worden. Men liet arbeiders roepen, en terwÿl de nationale garde de rust bewaarde en de municipale wacht de kerk van alle kanten bezette, stortte het kruis, bÿ toortslicht, onder eene geweldige toejuiching van het volk en het volle koor van den *Marseilloise*, met eenen ontzettenden slag ter neder.— Alzoo werd het zinnebeeld der Bourbons en der katholÿke kerk van eenen toren van de oude parochie-kerk van Karel X. weg gerukt; deze kerk overlaadde hÿ met rÿke en kostbare geschenken en deze toren was het waarvan in oude dagen, de doodklok tot den St. Bartholomeus moord, is geluid geworden.

De nacht is rustig geweest:—alleen schoolde het volk zich overal te zamen, de straten vervullende met den uitroep: "weg met de Priesters."

Dezen ochtend heeft er tusschen zeven en negen ure een toneel plaats gehad hetwelk men onmogelÿk beschrÿven kan.— Het gelukte de menigte bezit van de kerk te nemen en geen altaar, geen glas, geen stok, ja zelfs geen stuk hout bleef over.— Alle gouden en zilveren sieraden werden naar den Louvre, met eene spotachtige plegtigheid, vervoerd en eenige derzelve op de graftomben geworpen van die slachtoffers, welke tegen de genen gestreden hebben, aan wie het hoofd der kerk, Carliste plegtigheden had toegewÿd. Niemand is bÿ deze opschudding omgekomen. De nationale garde heeft de Priesters tegen alle aanvallen beschermd. Ofschoon de gemoederen in Parÿs zeer hevig aan het gisten zÿn, verwacht men echter heden geene verdere onlusten.

ENGELAND.

Londen, Februarÿ 17.—Men verneemt van eenen officielen kant uit Berlÿn dat de Russen de Poolsche grenzen op drie plaatsen, Meseeÿ, Alexotin en Preno, waren overgetrokken. In de Warschauwsche nieuwspapieren van den 5den dezer, dezen ochtend ontvangen, vinden wÿ tevens het berigt dat het Russische leger Warschauw tot Beyese Sitewski was genaderd.— Daar de bevelhebber van het Poolsche leger, hetzelve eenige dagen vroeger, op die plaats in oogenschouw heeft genomen, is het zeker dat de Polen in aller ÿl zÿn terug geweken. Wÿ zÿn echter niet in staat met zekerheid te zeggen of deze terugtogt—alleen een maatregel van voorzigtigheid dan wel het gevolg van zwakheid geweest zÿ. Wÿ koesteren, wel is waar, geene uitgebreide hoop op den goeden uitslag der Poolsche zaak, echter kunnen wÿ nooit eene retraitte der Polen aanmerken als een bewys hunner onmagt om hunne aanvallers het hoofd te bieden. Er bleef hun geen' anderen stap over dan terug te wÿken. Warschauw is geene sterkte, de Russen kunnen zich dus gemakkelÿk van de hoofdstad meester maken.

Men schat, in de uit Berlyn ontvangene berigten de magt welke Rusland tegen Polen kan aanwenden op 150,000 man voetknechten en 20,000 man ruiterÿ, de kozakken medegerekend, benevens eene reserve van 30,000 man. Daar het voor Russland bezwaarlÿk zal zÿn zelfs in Polen een leger van 170,000 man te onderhouden, veronderstelt men dat er niet meer dan 120,000 man zullen gebezigd worden, hetwelk een derde meer zal zÿn dan de sterkte van het Poolsche leger uit geregelde troepen bestaande. De Russen hebben dus zoo wel het voordeel van een grooter getal als van eene betere krÿgstucht, want ofschoon aan dat gedeelte der Poolsche troepen, hetwelk reeds vóór de omwenteling bestond, eenen beslissenden voorrang moet worden toegekend, is het getal, met de nieuwe ligting vergeleken, slechts zeer gering. Indien de Polen wezenlÿk bezield zÿn met de helft der geestdrift voor de vrÿheid, die men hen toeschrÿft, zullen de 120,000 of zelfs 170,000 man die Rusland in het veld kan brengen, geheel ontoereikend zÿn om het land aan de Russische heerschappÿ te onderwerpen en de helft der Poolsche troepen zullen, wanneer zÿ in overeenstemming met de natie te werk gaan, in staat zÿn hunne aanvallers geheel te vernielen. De uitslag van dezen inval zal dus moeten aanwÿzen of de Polen al dan niet vuriglÿk naar hunne verlossing verlangen.—(*Courier.*)

Anekdote betreffende Koning Willem den Vierden—Toen Prins Willem met zÿn schip te Cork lag, werd hem verlof geweigerd om een uitstapje naar Dublin te doen. Te Plÿmouth liggende, zonder door den Koning uitgenoodigd te worden, of van de admiraliteit verlof te verkrÿgen, gaf men hem te verstaan dat zÿne tegenwoordigheid te Buckingham House niet verlangd werd. De Prins van Walles en de Hertog van York bezochten hem ter dier tÿd te Plÿmouth; feestvieringen en illuminatien verlevendigden die plaats gedurende hun verblyf. Men verhaalt dat toen Prins Willem geen verlof kon verkrÿgen om zÿn schip te verlaten, hÿ zich, als echt zeeman, troostte met verliefd te worden. Het vermoedelÿk voorwerp zÿner genegenheid was eene jonge dame, genaamd Wÿnne, de dochter eens koopmans. Hÿ bragt zÿnen tÿd zeer aangenaam te Plÿmouth door, toen hÿ, geheel plotseling, het bevel ontving met de Andromeda, onder den Admiraal Gower, naar zee te gaan. De beweegreden van dit bevel was hem van de dame te scheiden en te gelÿker tÿd speelde de admiraliteit hem eenen poets, want daar zÿn schip niet voor een vreemd station verzorgd was, meende hÿ slechts op een' korten kruistogt te gaan. Toen de dag echter verscheen waarop de Andromeda van het eskader scheiden moest, berigtte men hem dat hÿ naar West-Indië bestemd was, en dat, tot voorkoming van het terug keeren van de Andromeda om van levensmiddelen voorzien te worden, een ander schip gelukkiglÿk het benoodigde had mede gebragt. Hÿ gehoorzaamde aan het sein om te scheiden, liep zeer onrustig het half dek op en neder, gromde met meer kracht dan stichting "een of twee gebeden" tegen den eersten Lord der Admiraliteit en beval den master den steven naar Antigua te wenden.—*Dr. Lardner's Cabinet Library Vol 2. Het leven van George IV. Vol.1.*

Uit het Algemeen Nieuws en Advertentie-Blad *van den 27sten Nov.* 1830.

Haarlem, den 24sten Nov. 1830.

Ter zyde vernomen hebbende, dat door onderscheidene ingezetenen der kolonie Suriname, een rekwest aan Z. M. onzen Koning is gerepresenteerd, het welke een aantal grieven bevat, die hoofdzakelyk nederkomen op het betalen van al te hooge lasten en den verderen ongunstigen staat, met conclutie dat Z. M. daarin moge voorzien; zoo is het echter te beklagen, dat er geene middelen aangegeven zyn op welke wyze zulks zoude kunnen geschieden, of dat men geschroomd heeft voor den Heere Gouverneur te Suriname, tot wiens kennisse dat rekwest zeker is gekomen, en om die redenen, de middelen by rekweste heeft verzwegen; waarom ik my veroorlove, voor zoo verre my de tegenwoordige staat van zaken in de kolonie bekend is, aan te merken: dat al spoedig in den druk der kolonie kan worden voorzien, wanneer men maar de oorzaak wegneemt; en deze ligt alleen daarin, dat in de kolonie te veel ambtenaren zyn, die daarenboven zeer hooge traktementen genieten het welk de kolonie opbrengen moet. Om nu de kolonie en derzelver ingezetenen, die daardoor reeds op den gapenden oever des afgronds zyn gebragt, voor totalen ondergang te bewaren, zoo is het eenig redmiddel, eene reorganisatie daartestellen de ambtenaren te bedanken en alle zaken op den voet te herstellen of meer of min zoo als dezelve waren in den jare 1816, by de overname der kolonie. De geregtshoven kunnen wederom bestaan uit honoraire leden, en by elk hof kan een regtsgeleerde als adviseur en een secretaris worden benoemd, die gesalarieerd worden; aan alle ambtenaren diende een traktement toegelegd te worden, dat evenredig is aan hunne betrekking in de inkomsten der kolonie. Den Raad Fiskaal kan een vast traktement gegeven worden en alle boetens kunnen komen in 'slands schatkist. Het korps militaire Ambtenaren en andere onkosten in de kolonie kunnen uit de inkomsten worden betaald, en zoo de inkomsten, die by de overname der kolonie bestonden, niet toereikend mogten zyn, dan kan eene evenredige belasting op de producten worden gelegd. Voorts kunnen alle zoodanige veranderingen daargesteld worden die met inachtneming der bestaande traktaten of onveranderlyke zaken voor de kolonie nuttig en dragelyk zyn. De organisatie diende aan ingezetenen en belanghebbenden der kolonie, met overleg en goedkeuring van den Heere Gouverneur te worden opgedragen, maar niet aan belanglooze ambtenaren of aan lieden die met den waren stand van zaken in de kolonie onbekend zyn, waarom het van groot gewigt zoude zyn, wanneer zelfs de Gouverneur een belanghebbende in de kolonie was, waarvan de regering van den Gouverneur Friderici de beste bewyzen oplevert. Ik houde my overtuigd, dat het de wil van Z. M. niet is om de kolonie en derzelver ingezetenen langer op te offeren aan een aantal ambtenaren en dat voorts Z. M. door een wys besluit zoodanige maatregelen moge nemen, welke met de beste verwachting gepaard gaan, waardoor de kolonie voor verderen ondergang en voor die gevolgen moge bewaard blyven, waarvan het Rotterdammer Avond-Blad, van den 16den dezer gewag maakt.

Een Vriend der Kolonie.

Val van de hierarchie in Frankryk.

De pogingen van de Bourbons om het romanismus in Frankryk te herstellen zyn zeer groot geweest. Sedert 1815 tot 1830 is het getal der Aartsbisschoppen gebragt van 9 tot 14, en dat der bisschoppen van 40 tot 60. Het getal der priesters was ook zoodanig toegenomen, dat men voor elke 550 zielen een priester had. De jaarlyksche uitgaven voor de R. C. geestelykheid bedroeg het twaalfde gedeelte van de inkomsten van het gansche koningryk. De inkomsten der geestelyken waren verbazend: zoo had de Aartsbisschop van Parys 20,000 ponden sterling jaarlyks inkomen, behalve zyne emolumenten.

Men meende nu dat het Christendom in Frankryk zich jaarlyks meer en meer uitbreidde, want jaarlyks nam de invoer van de kabeljaauw uit Terre Neuve in Frankryk meer en meer toe. Maar! vraagt de lezer—welke betrekking bestaat er tusschen de kabeljaauw en het evangelie? Zeer veel, want de meerdere behoefte naar deze visch strekte ten bewyze, dat de vasten strenger nagekomen werd dan voorheen en dat de Franschen dus yveriger roomschgezinden waren geworden. Door deze en andere kenteekenen dan dacht men dat het katolicismus dieper wortelen had geschoten; doch de tweede revolutie heeft het tegendeel bewezen. Laat ons eens zien wat er al gebeurd is, dat de afkeer van het Fransche volk tegen het priester-bestuur bewyst.

Toen gedurende de groote week te Parys het paleis van den Aartsbisschop Quelin geplunderd werd en alle ryke kerkelyke kleederen en cieraden in de Seine werden geworpen, vond men onder deze kerkcieraden ook ruim honderd ryk vercierde dolken, die in processie door de stad werden gedragen onder het uitroepen van: *voila les armes de l' evangile!*

By het plunderen van het klooster van Montrouge vond men in de klooster kelder 8000 flesschen der beste wynen, die het volk uitdronk: *à la santé des Reverends Pères les Jesuites!*

Toen het volk van Parys het kruis op den berg Calvarien omverhaalde onder het roepen van: *à bas la Croix Jesuitique!* vloog het levensgroote Christus beeld van hetzelve, dat het volk ronddroeg zeggende: *Ah comme il est content! le voila delivré de sa potence!*

Toen het Phanteon zyne vorige bestemming weder kreeg, werd het relikwie kastje met de beentjes van de heilige Genevieve weg gesmeten, *pour rendre au tombeau de Voltaire son ancienne vénération.*

By het reorganiseren der nationale garde te Epargnes, konde men zoo schielyk geen schilder huisjes bekomen, men gebruikte daartoe provisioneel de biegtstoelen, om dat zy zeer op schilder huisjes gelyken, behalve dat zy wat eleganter zyn, en er zeer goed voor konden dienen.

In de stukken, die tegenwoordig in Frankryk ten toneele worden gevoerd, komen somwylen priesters voor in hun misgewaad en die wel eens in een bespottelyk licht geplaatst worden.

Toen het voorstel ter afschaffing van de Sacrilege wet werd gedaan, waren er in de kamer der pairs maar twee stemmen tegen. De geestelyken voeren zeer uit tegen deze afschaffing, " thans zal het volk alle eerbied voor het gewyde uit het oog verliezen," zoo preekte er een hunner, " het zal niet meer eerbied betonen voor het wywaters vat als voor de nachtpot, voor de biegtstoel als voor het schilderhuisje, voor het miskleed als voor het harlekyns pak enz."

Vóór deze revolutie begonnen de Parysche dagbladen hunne berigten met de altoos durende weeklank van: *le roi a entendu la messe!* Van den burger koning lezen wy niet meer *qu' il a entendu la messe.* Het schynt dus dat *le roi citoyen, le roi republicain, le roi national* niet meer ter misse gaat, ten einde voor zyn volk den wysgeer uit te hangen.

Volgens een besluit van het Fransche ministerie mogt er geen straat godsdienst meer gehouden worden: de processien mogen thans alleen maar plaats hebben in de kerken en binnen plaatsen, die er toe behooren.

Volgens een ander besluit mogen geene kinderen meer met koud water gedoopt worden. Daar de kinderen, om hen te redden van de eeuwige verdoemenis in geval van overlyden, terstond na hunne geboorte in de kerk ter doop gebragt worden, zoo kostte dit aan een groot getal hunner het leven. Het verbod van den minister komt dit gevaar dus eenigzins voor, doch de geestelykheid is nu in het naauw gebragt door deze vraagstukken: moet het doopwater gewyd worden, vóór of na de koking? Gaat de wyding niet verloren door de uitdamping van het warme water? en moet de kookketel zelve al of niet gewyd worden?

Als men deze daadzaken in aanmerking neemt en vooral de verminderde inkomsten der Roomsche geestelykheid in Frankryk, dan is het niet te verwonderen dat de geheele priester party tegen het tegenwoordige gouvernement is. Het geliefdkoosd onderwerp hunner sermoenen is de naby zynde ondergang der wereld wegens de steeds toenemende goddeloosheid der menschen. Dan eens zal er vuur en zwavel uit den hemel regenen, zoo als zulks plaats heeft gehad volgens Genesis XIX. in de landstreek Siddem; dan weer zal de aarde omgekeerd worden zoo als te Lissabon in 1755; dan weer is het de Comeet van 1832, die tegen de aarde botsende, het uitwerksel zal hebben van een acht en veertig ponder, die in volle kracht tegen een glazen bol of zetter aanbotst, namelyk zy zal de aarde in duizenden stukken verbrokkelen enz.

Doch dat deze geestelykheid slechts eenigen tyd geduld hebbe: het is met de groote natie als met de kinderen: *tout nouveau tout beau.* Binnen korten tyd en de oude orde van zaken is weer teruggekeerd; de beenderen van Voltaire zullen weer uit het Pantheon verhuizen om plaats te maken voor de relieken. Processien, zielmissen, pelgrimatien, kloostergelofte, sacrilegie wet, aflaten, heilig verklaringen, inkwisitie, in een woord alles wat Romen in vroegeren of lateren tyd heeft uitgebroeid, zal weer aan de orde van den dag wezen.

WAARSCHOUWING.

DE HoogEd. Gestr. Heer Directeur dezer kolonie in overweging genomen hebbende het belang hetwelk voor den handelstand in deze kolonie zoude kunnen gelegen zyn in het kennis dragen van het al of niet aanwezig zyn op dit of eenig der onderhoorige eilanden, van wettig geadmitteerde Consuls of Handels Agenten van vreemde mogendheden of Staten, of erkende gemagtigden, gekwalificeerden, gecommitteerden of gedeputeerden van dusdanige Consuls of Handels Agenten; zoo wordt hierby van wege Zyn HoogEd. Gestr. bekend gemaakt, dat zich op dit of de onderhoorige eilanden geen wettig geadmitteerde Consul of Handels Agent van eenige vreemde Mogendheid of Staat, noch ook eenig erkende gemagtigde, gekwalificeerde, gecommitteerde of gedeputeerde van eenig wettig geadmitteerd geweest zynde Consul of Handels Agent is bevindende.

Ter ordonnantie,
W. PRINCE, Sec.

Den 5den April 1831.

WAARSCHOUWING.

AANGEZIEN de Eigenaren der plantagien Groot Piscadera en Klein Piscadera anders Raphel genaamd klagte aan den ondergeteekende Commissaris van Policie belast met het PubliekeMinisterie hebben ingediend, dat zy zeer veel ongerief ondervinden en schade lyden door het precair gebruik hetwelk door zich van en naar beneden begevende personen met hunne toelating of wel stilswygende toestemming gemaakt wordt van den weg dewelke door hunne respective plantagien loopt en verzocht hebben in het regt van zulks te beletten ondersteund te worden, zoo is het dat de ondergeteekende aan derzelver allezints billyk verzoek voldoenende, een ieder waarschouwt dat te beginnen met den eersten der aanstaande maand July de bedoelde weg zal moeten worden beschouwd als gesloten en dat dezelve tot geen einde hoe genaamd door wie het ook zy zal kunnen worden gebruikt zonder uitdrukkelyke toestemming van de voormelde eigenaren en wel van ieder derzelver afzonderlyk voor zoo ver die weg door zyne plantagie gaat of de doorgang op zyne gronden zoude geschieden. Interdicerende de ondergeteekende met consent van den HoogEd. Gestrenge Heer Directeur dezes eilands elk en een iegelyk, van het even vermelde tydstip namelyk van den eersten July 1831 zich langs den bovenaangeduiden weg van of naar beneden te begeven of van denzelven op eenigerwyze hoe ook of tot welk einde het zy moge gebruik te maken op verbeurte eener boete van twee honderd Guldens. Zullende de meesters voor hunne slaven in cas van overtreding van dit verbod aansprakelyk worden gehouden.

Mr. J. B. GRAVENHORST.

Den 8sten April 1831.

BEKENDMAKING.

DE persoon van Frederik Gerlein by dispositie van den HoogEd. Gestr. Heer Directeur ad-interim dezer kolonie dd. 21sten December 1830 No. 577 gekwalificeerd tot de waarneming van den post van Hospitaalmeester alhier, is by resolutie van Zyne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen dd. 15den Maart ll. No. 265-235, tot den gemelden post benoemd en aangesteld.

W. PRINCE, Sec.

Den 15den April 1831.